

Propast MP

Kao udruga malih dioničara Mediteranske plovidbe iz Korčule imamo obavezu obratiti se korčulanskoj i hrvatskoj javnosti sa pregledom svih aktivnosti koje smo kao udruga malih dioničara provodili još od 2001, ali prvenstveno od 2008. godine od kada su upravljanje našom kompanijom, nekad jednom od vodećih hrvatskih brodarskih kompanija, preuzele uprave koje je postavila najveća dioničarka gdja. Neda Young, a što je kulminiralo postavljanjem nedavno privedenog Vladimira Šelebaja kao treće uprave, od ukupno četiri, u dvije godine pod punom kontrolom gospodje Young.

Mali dioničari su od samog ulaska gdje Young u vlasničku strukturu kompanije upozoravali javnost te sve mjerodavne institucije da se radi o izrazito nekompetentnoj i nestručnoj osobi koja je odluke donosila prvenstveno vođena taštinom, te bez ikakvog iskustva u upravljanju dioničkim društvima.

Da je tome tako, pokazala je to već svojim prvim potezom kada je u siječnju 2003. godine odbila prijedlog najvećeg vjerovnika kompanije da dug pretvori u dionice te da se na taj način praktički stvori kompanija koja bi imala sedam brodova za prijevoz hlađenih tereta, od kojih su dva još i danas vjerojatno najmoderniji na svijetu, i bez ikakvog duga neto vrijednosti blizu 100m EUR-a.

Spomenuto odbijanje rezultiralo je zapljenom brodova od strane vjerovnika te gubitkom još dva broda na arbitraži čime je firma dovedena na rub stečaja. Važno je spomenuti da je arbitražu inicirala nova uprava koju je postavila upravo gdja. Young. Nakon što je nakon samo par mjeseci njena uprava panično i neodgovorno napustila kompaniju mali dioničari imenuju svoju upravu, te kroz niz mjera uspijevaju kompaniju stabilizirati prije svega kroz dobivanje dva broda u crew i technical management te rješavanje odnosa sa glavnim poslovnim partnerom, švedskom kompanijom NYK Cool. Čim je vidjela da je kompanija spašena gdja. Young povlači svoju izjavu da će svoje dionice prenijeti bez naknade na male dioničare te se vraća u igru za prevlast nad kompanijom sa željom da joj mali dioničari prepuste apsolutno upravljanje kompanijom (u međuvremenu je na 4-godišnji mandat izabrana uprava malih dioničara zbog činjenice da su dionice gdje. Young bile blokirane zbog kršenja zakona o preuzimanju) na što mi mali dioničari nismo željeli pristati znajući za njene prethodne „rezultate“ u upravljanju našim društvom. Ipak svjesni potrebe dogovora mali dioničari su kao znak dobre volje (iako nije bilo zakonske obveze) prepustili predstavniku gdje. Young jedno mjesto u nadzornom odboru.

Nažalost dobre volje nije bilo sa suprotne strane, te su se opstrukcije poslovanja nastavile, a što je kulminiralo ne davanjem suglasnosti na odluku koja je trebala biti povijesna za kompaniju, mogućoj prodaji broda Atlantik Frigo po cijeni od blizu 20milijuna USD na vrhuncu tržišta, te diverzifikaciju poslovanja kroz ulazak u partnerstvo 3 do 5 novih (ili polovnih) brodova.

Od 2005. godine upozoravali smo gdje. Young da je kompaniju neophodno dokapitalizirati kako bi mogla normalno poslovati, što je ona uporno odbijala (na skupštini 2007. godine glasala je protiv prijedloga malih dioničara za dokapitalizacijom u iznosu od 15 mil. HRK). Prije skupštine 2008. godine postignut je dogovor sa državom, kao najvećim vjerovnikom, po kojem će nadzorni odbor kompanije imati dva člana iz redova malih dioničara (jedan iz udruge, jedan financijskog investitora, dva člana gdje. Young, te jedan član od države). Mali dioničari spomenuti sporazum prihvaćaju, dok ga gdje. Young odbija. Usprkos tome država se odlučuje suzdržati od glasovanja za protuprijedlog malih dioničara (te tako *de facto* podržava gdje. Young koja time, iako nema 50% ukupnih dionica, preuzima apsolutna upravljačka prava).

Od 2008. godine nakon preuzimanja upravljanja, gdje. Young je u prosjeku svakih 9 mjeseci mijenjala uprave, ali i dalje je odbijala prijedloge o dokapitalizaciji kompanije te o pretvaranju državnog duga u kapital (o čemu su upravo mali dioničari postigli dogovor sa državom).

Dolaskom uprave pod vodstvom gosp. Šelebaja stvar je dovedena do bizarnosti, jer je imenovana uprava kompaniju koštala min 100 000 HRK mjesečno bez ikakvih rezultata i uz takve apsurdne kao što su pjenje šampanjca od 7000 HRK na račun kompanije. Spomenuta uprava je uz podršku i odobrenje Nadzornog odbora pod predsjedanjem gdje. Lipanović 2010. godine krenula u prodaju sve imovine kompanije sa rokom od 7 dana i uz prethodno sklopljen predugovor sa gdjom. Young čiji je cilj bio, a to je sad jasno, izvući svu imovinu kompanije prije stečaja.

Upravo je naša udruga ustala protiv tog plana te obavijestila javnost, državne institucije, ali i istražna tijela kroz podnošenje kaznenih prijava i na taj način uspjela spriječiti dodatno osiromašenje kompanije, a u korist Nede Young. Nakon odlaska Šelebaja, događa se još jedan apsurd. Na njegovo mjesto dolazi upravo njegov savjetnik gosp. Goran Šarić. koji pokušava sa drugim pristupom ostalim dioničarima, tj. pokušava uspostaviti suradnju s nama. Spomenutu aktivnost udruga podržava, te i sama pokušava još jednom, po ne znamo koji put, doprinijeti stabilizaciji poduzeća. Razgovori su uglavnom išli u smjeru tzv. Modela C, po kojem bi država otpisala dio potraživanja, a dio pretvorila u vlasništvo što bi omogućilo stabiliziranje poduzeća, vodilo ka transparentnom izvještavanju o stanju u Društvu, što skorijem održavanju Skupštine dioničara i sl. Osim toga razgovarali smo o navodnoj namjeri gdje. Young da proda svoje dionice te posve izađe iz vlasništva poduzeća. Ta ideja nam je predstavljena od strane uprave ali za istu nikada nismo dobili potvrdu gdje. Young. S obzirom da gdja. Young odbija komunicirati sa Udrugom, a što smatramo neodgovornim i djetinjastim, jedine informacije koje smo mogli dobiti o spomenutoj namjeri su došle od gosp. Šarića.

Nažalost i većina dogovora i obećanja gosp. Šarića ubrzo se pokazala neistinitima. Skupštinu dioničara nije nikada sazvao, po uzoru na svog prethodnika Šelebaja nastavlja sa korištenjem sredstava Društva u privatne svrhe, a svi dogovori s Udrugom ostaju samo prazna obećanja. Vrijeme je ubrzo pokazalo da je stanje u Društvu sasvim drugačije on onoga u što nas je gosp. Šarić uvjeravao, te da firma ide putem prema stečaju. Već početkom ove godine počinju ozbiljni problemi sa isplata plaća, kako u uredu tako i na brodovima, a od mjeseca ožujka firma već nema novca za plaće, pa po neslužbenim informacijama zaposlenici u uredu nisu primili plaće od mjeseca ožujka, a brod Atlantik Frigo zaustavljen je u Nizozemskoj upravo radi potraživanja plaća pomoraca.

U međuvremenu, NYKCool povlači brodove iz upravljanja što ja konačan dokaz nesposobnosti uprave i rukovodećih struktura postavljenih upravo od najveće dioničarke.

I na kraju, spomenuti ćemo ono što velika većina javnosti i zna putem javnih medija. Jedini brod duge plovidbe – mb Atlantik Frigo ide na licitaciju 25.10.2011, brodice preko kanala voze uz smanjen dozvoljeni kapacitet putnika obzirom da je firma izgubila svjedodžbu potrebnu da bi upravljala brodicama iznad 100 putnika, a što je još jedan dokaz na koji je način firma vođena.

I naravno da nam se sada postavlja pitanje zašto gosp. Šarić nije dao zahtjev za stečaj, zašto i dalje u uredu ima 15-ak zaposlenika koji ne primaju plaću, a i ne rade ništa, jer nemaju što raditi. Firma je odavno već u stečajnim uvjetima, i mi iz Udruge ne vidimo nažalost nikakve izglede za nastavak poslovanja iste. Ovime su naše dionice posve obezvrijedjene, a nekima od nas, koji smo imali tu nesreću da do kraja ostanemo u firmi, sada se „smiješi“ biro za nezaposlene. Znamo da to nama neće koristiti, ali ostaje nam jedino da se nadamo da će svi oni koji su svojim neodgovornim, pa i moguće kriminalnim aktivnostima, nekad uzornu firmu doveli u bankrot, za ta svoja djela ipak odgovarati pred zakonom, ili makar pred licem svojih sumješтана na Korčuli.

Udruga malih dioničara Mediteranske plovidbe Korčula „Medplov“

U Korčuli, 24-og listopada 2011 godine